

Sant Iscle llueix més muralla

- Descobreixen un nou tram de muralla que formava part de la primera fortificació del vescomtat de Cabrera

J.C.L - VIDRERES

El castell de Sant Iscle, que formava part del vescomtat de Cabrera, es va construir al segle XII. De fet, la primera evidència històrica que se'n té és de 1194. Apareix com a castrum Sancti Asciscii en un pacte que van segellar l'aleshores vescomte Ponç III de Cabrera i el rei Alfons I el Cast. La fortificació va perdurar fins al segle XVII, quan va perdre les seves funcions defensiva i militar.

Des del 2005, a l'indret, s'hi fan excavacions periòdiques. Dirigides per l'arqueòleg Joan Llinàs, prenen part en les campanyes joves que participen en camps de treball. La d'aquest 2019 ha estat la quinzena excavació que es porta a terme al castell i també ha donat fruits.

Els treballs d'aquesta campanya s'han centrat en quatre zones del castell. Una d'aquestes, entre la façana sud i el fossat, on l'any passat van aparèixer de sorpresa les restes de dos panys de muralla i d'una torre del segle XII, totalment desconegudes. Aquest any, els participants del camp de treball han continuat excavant-hi, i han desenterrat un nou panys de la muralla primigènica. "S'ha continuat documentant al llarg de 12 metres més en direcció est", explica Llinàs, de l'empresa Atri Cultura i Patrimoni SLU.

A més, aquest 2019 també s'han acabat els treballs a la sala on hi havia la cisterna del castell. A aquesta gran estança, s'hi han localitzat nou enterraments nous (dels quals ara es farà l'estudi antropològic corresponent). Segurament formaven part de la necròpolis que hi havia a l'indret durant els segles IX i X; és a dir, anterior a la construcció del castell.

També, amb les d'aquest any, ja són 64 les inhumacions que s'han trobat a l'indret. De les nou tombes que s'han descobert, dues estaven buides –perquè les obres al castell les van afectar– i cinc contenien esquelets de nens petits. "Un fet gens estrany a causa de la gran mortalitat infantil pròpia de l'època", concreta Llinàs.

Tisores i punta de llança

La tercera zona del castell de Sant Iscle on s'ha treballat és al costat oest de la fortificació (que es va ampliar durant el segle XIV, l'època de màxima esplendor del vescomtat de Cabrera). Aquí, s'hi han excavat dues sitges del segle XV. Tenien més de 2 metres de fondària i

emmagatzemaven cereals; però un cop queien en desús es reomplien amb terra, runa i deixalles. Al seu interior, com explica Llinàs, hi ha aparegut “abundant material arqueològic: ceràmica, vidre, ossos i objectes de ferro, entre els quals podem destacar unes tisores o una punta de llança”. En total, el nombre de sitges descobertes al castell de Sant Iscle ja s’eleva a 23.

Per acabar, l’última zona de la fortificació on s’ha treballat és el sector exterior de la muralla nord. Aquí, s’hi han documentat les rases de fonamentació de la muralla i d’una de les torres.

El camp de treball al castell de Sant Iscle ha tingut dos torns de treball de voluntaris. El primer, amb adolescents catalans de 15 a 17 anys. I el segon, amb 24 voluntaris d’arreu del món (en aquest cas, majors d’edat). Pel que fa al camp internacional, han anat a Vidreres voluntaris de la Xina, França, Rússia, Turquia, Catalunya, Polònia, Sèrbia i Armènia, entre altres nacionalitats.

Font del document:

<https://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/1651770-sant-iscle-llueix-mes-muralla.html>